VFk "k"Bks/; k; %

∨"VkS mijlk%

तालकं तुबरी गंधं कंकुष्टं कुनटी तथा।
सौवीरं गैरिकं चैवमष्टमं खेचराह्वयम् ॥ 1 ॥

VFk gfjrkye~

Hksk% तालकं द्विविधं प्रोक्तं लाख्यं चाश्मसंज्ञितम् ।
सूक्ष्मपत्रं हेमवर्णं गुरू स्निग्धं च भासुरम् ।
दलाख्यं तालकं तच्च बहुसत्वं रसायनम् ॥ २ ॥
निष्पत्रं चाश्मसदृशं किंचित्सत्वं तथाऽगुरू ।
नारीणां पुष्पहृत् तत्तु कुपथ्यं चाश्मतालकम् ॥ ३ ॥
नारीणां पुष्पहृत् तत्तु कुपथ्यं चाश्मतालकम् ॥ ३ ॥
चूर्णतोयेन वा स्विन्नं दोलायंत्रेण शुद्धयति ॥ 4 ॥
चूर्णतोयेन वा स्विन्नं दोलायंत्रेण शुद्धयति ॥ 4 ॥
स्वल्वे क्षिप्त्वा च तत्तालं मर्दयेदेकवासरम् ॥ 5 ॥
नितुषीकृत्य चैरण्डबीजान्येव तु मर्दयेत् ।
पलाष्टमानं तालस्य चाष्टमांशं तु कारयेत् ॥ 6 ॥

बीजान्येरण्डजान्येव क्षिप्त्वा चैकत्र मर्दयेत्।

यवाभा गुटिका कार्या शुष्का कुप्यां निधाय च ॥ ७ ॥

वालुकायंत्रमध्ये तु वह्निं द्वादशयामकम् ।
स्वांगशीतं समुत्तार्य उर्ध्वगं सत्वमाहरेत् ॥ ८ ॥
पाषाणधातुसत्वानां प्रकाराः संत्यनेकशः ।
यानि कार्यकराण्येव सत्वानि कथितानि वै ॥ ९ ॥

ХДШ वातश्लेष्महरं रक्तभूतनुत् पुष्पहृत् स्त्रियाः ।
सुस्निग्धमुष्णकटुकं दीपनं कुष्टहारि तत् ॥ 10 ॥

∨Fk I k§k"Vħ

у{k.ka хүк% सौराष्ट्रदेशे संजाता खनिजा तुवरी मता।

या लेपिता श्वेतवस्त्रे रंगबंधकारी हि सा ॥ 11 ॥

फुल्लिका खटिका तद्धत् द्धिप्रकारा प्रशस्यते।

किंचित्पीता च सुस्निग्धा गरदोषविनाशिनी ॥ 12 ॥

श्वेतवर्णापरा साम्ला फुल्लिका लोहमारणी।

कषाभा मधुरा कांक्षी कटुका विषनाशिनी ॥ 13 ॥

त्रणघ्नी कफहा चैव नेत्रव्याधिसत्रदोषहा।

कुष्ठरोगहरा सा तु पारदे बीजधारिणी ॥ 14 ॥

'kk≰ku¾l Rop धान्याम्ले तुवरी क्षिप्ता शुघ्यति त्रिदिनेन वै।

क्षारैरम्लैश्च मृदिता ध्माता सत्वं विमुञ्चित ।

तत्सत्वं धातुवादार्थे औषघे नोपपद्यते ॥ 15 ॥

∨Fk eu%r′kyk

मिश्रिक्षे मनःशिला त्रिप्रकारा श्यामा रक्ता च खण्डिका ।

श्यामा रक्ता मिश्रणवर्णा भाराढ्या श्यामिका भवेत् ॥ 16 ॥

कणवीरा सुरक्तांगी ताम्राभा सैव शस्यते ।

चूर्णिता याति रक्तांगी गुरूः स्निग्धा च खंडिका ॥ 17 ॥

सर्वाः कुनट्यः कथिताः पूर्वं पूर्वं गुणोत्तराः ॥ 18 ॥

'kk\$ue~ मुनिपत्ररसेनापि शृंगवेररसेन वा । भाविता सप्तवारेण विशुध्यति न संशयः ॥ 19 ॥

l Roe~ सर्पिषा च गुडेनाथ किट्टगुग्गुलनाथ वा । धमाता तु कोष्टिकायंत्रे मुंचेत्सत्वं न संशयः ॥ 20 ॥

४००० रसायनवरा सर्वा वातश्लेष्मविनाशिनी ।सत्वाधिका विषघ्नी च भूतकण्डूक्षयापहा ॥अग्निमांद्यं प्रशमयेत् कुष्ठरोगनिवर्हिणी ॥ 21 ॥

∨Fk ∨atukfu

नेत्रवयाधौ शोधने रोपणे च श्रेष्टं प्रोक्तं कर्णरोगप्रशांत्यै ॥ 24**a** ॥

HkBk% सौवीरं च रसांजनं निगदितं स्त्रोतोंजनं चैव हि ।

तद्वत् पुष्पमथांजनं तदनु चेन्नीलांजनं कथ्यते ॥ 22 ॥

पंचनामापि नामवर्णगुणवद्रूपाणि सम्यग्विधौ ।

कथ्यंतेऽत्र मयापि शोध्नमिदं सत्त्वं मृतिश्चोच्यते ॥ 23 ॥

I kbhjka tue~ सौवीराख्यं चांजनं धूमवर्णं पित्तस्त्रध्नं छर्दिहिध्माव्रणध्नम् ।

jl katue~ पीताभं विषरक्तदोष शमनं सश्वासिहध्मापहम्। वर्ण्यं वातविनाशनं कृमिहरं दार्व्युद्भवं शोभनम् ॥ 24b ॥

L=kkskatue~ स्निग्धं खादु कषायकं विषवमी पित्तारत्रनुल्लेखनं ।

नेत्र्यं हिध्मरूजापहं निगदितं स्त्रोतोंजनम् सर्वदा ॥ 25 ॥

i (li katue स्ततं स्निग्धं हिमं चैव नेत्ररोगविषापहम् । ज्वरघ्नमतिहिध्माघ्नं पुष्पांजनिमहोदितम् ॥ 26 ॥

uhykatue~ रसायनं सुवर्णघ्नं गुरू स्निग्धं त्रिदोषहा।

नीलांजनं च कथितं लोहमार्दवकारकम् ॥ 27 ॥

'kksue~ भृंगराजरसेनैव सर्वाण्येवांजनानि हि । विशुध्यंतीह सततं सत्यं गुरूवचो यथा ।

l Roe~ शिलायाः सत्ववत् सत्तवमञानानां च पातयेत् ॥ 28 ॥

vFk xa/kd

Hksk% y{k.kp गंधकस्य चतुर्भेदा लक्षिताः पूर्वसूरिभिः।
 श्वेतः पीतस्तथा रक्तः कृष्णश्चेति चतुर्विधः॥ 29 ॥
 श्वेतस्तु खटिकाकारो लेपनाल्लोहमारणम्।
 जायते नात्र संदेहो ह्यनुभूतं मया खलु ॥ 30 ॥
 पीतवर्णो भवेद्यस्तु स चोक्तोऽमलासरकः।
 रसे रसायने श्रेष्ठः शुक्रपिच्छः स कथ्यते॥ 31 ॥
 लाक्षारसनिभो रक्तः शुक्रतुंडः स कथ्यते।
 धातूनां रंजनं कुर्याद्रसबन्धं करोत्यलम् ॥ 32 ॥

यः कृष्णवर्णः स तु दुर्लभोऽस्ति नाशं करोतीह जरापमृत्योः। संसेवनद्विज्रसमं शरीरं भवेत्सुकान्तं हि निरामयं च ॥ 33 ॥ घटीमध्ये पयः क्षिप्त्वा मुखे वस्त्रं चबंधयेत्। 'kk\$kue~ वस्त्रोपरि वलेंश्चूर्णं मुखे रूध्वा शरावतः ॥ ३४ ॥ भूमौ निधाय तत्पात्रं पुटं दद्यात्प्रयत्नतः। विंशुत्युपलकैश्चैव स्वांगशीतं समुद्धरेत् ॥ 35 ॥ अनेनैव प्रकारेण स्वांगशीतं पुनः पुनः। एवं संशोधितो गंधः सर्वकार्यकरो भवेत् ॥ 36 ॥ विपाके मधुरो गंधपाषाणस्तु रसायनः। xqk% विसर्पकण्डुकुष्ठस्य शमनो दीपनस्तथा ॥ ३७ ॥ आमाजीर्णप्रशमनो विषहा रसशोषणः। स्तस्यः वीर्यदः साक्षात्पार्वतीपुष्पसंभवः ॥ 38 ॥ कृमिरोगहरः सम्यक् सूतं मूर्च्छयति ध्रुवम्। सेवितो बलिराज्ञा यः प्रभूतबलहेतवे ॥ 39 ॥ तस्माद्ध लिवसेत्युक्तो गंधकोऽतिमनोहरः। शुकपिच्छस्तु मरिचसमांशेन तु कल्कितः ॥ ४० ॥ i z k**s**% 1 त्रिफला षड्गुणा कार्या मर्दयेत्कृतमालकैः। मूलद्रवैस्ततः पीतो हन्ति कुष्ठान्यनेकशः ॥ ४1 ॥ तन्मूलसलिले घृषं व पुस्तेनाथ लेपिताम्। कुष्ठान्येव निहन्त्याशु सद्यः प्रत्ययकारकम् ॥ 42 ॥

संशुद्धगंधकं चैव तैलेन सह पेषयेत्। i t ks % 2 अपामार्गक्षारतोयैस्तैलेन मरिचेन च। विलिप्य सकलं देहं तिष्टेत्सूर्यातपेषु च। भोजयेत्तक्रभक्तं च तृतीये प्रहरे खलु ॥ ४३ ॥ वह्निना स्वेदयेद्रात्रौ प्रातरूत्थाय मर्दयेत्। महिषस्य पुरीषेण स्नायाच्छीतेन वारिणा ॥ ४४ ॥ स्नानं कुर्यादुषस्येवं कण्डूः पामा च नश्यति। दृष्टप्रत्यययोगोऽयं कथिनोऽत्र मया खलु ॥ ४५ ॥ नाशयेच्चिरकालोत्था कुष्ठपामाविचर्चिकाः ॥ ४६ ॥ i t ks 3 कलांशव्योषसयुक्तं शुद्धगंधकचूर्णकम्। वस्त्रे वितस्तिमात्रे तु गंधचूर्णं सवैलकम् ॥ ४७ ॥ विलिप्य वेष्टियत्वा च वर्ति सूत्रेण वेष्टयेत्। धृत्वा सदंशतो वर्तिमध्यं प्रज्वालयेच्च ताम् ॥ ४८ ॥ विद्रुतः पतते गंधो बिंदुशः काचभाजने। तां द्रुतिं प्रक्षिपेत्पत्रे नागवल्ल्यास्त्रिबिन्दुकाम् ॥ ४९ ॥ रसं वल्लमितं तत्र दत्वांगुल्या विमर्दयेत्। तत्सर्वं भक्षयेत्पश्चात् गोदुग्धं चानु संपिबेत् ॥ 50 ॥ कामस्य दीप्तिं कुरूते क्षयपाण्डुविनाशनम् ।

ग्रहणीं नाशयेद् दुष्टां शूलार्तिश्वासकासकम् ॥ 51 ॥

आमाजीर्णं प्रशमयेल्लघुत्वं च प्रजायते । गंधकस्य गुणावन्वक्तुं शक्तः कः शंभुना विना ॥ 52 ॥

∨Fk dad(B o.kUe~

पर्वते हिमसमीपवर्तिनि जायतेऽतिरूचिरं कंकूष्ठकम्। Hkrsk% एकमेव नलिकाभिधानकं रेणुकं तदनु चापरं भवेत् ॥ 53 ॥ पीतवर्णमसुणं च वै गुरू स्निग्धमूल्यमतरं प्रवक्षते। शयामपीतमतिहीनसत्वकं रेणुकं हि कथितं द्वितीयकम् ॥ 54 ॥ वदन्ति कंकुष्ठमथापरे हि सद्यः प्रसूतस्य च दंतिनः शकृत्। त्तकृष्णपीतं भवतीहरेचनं तृतीयामाहुर्विबुधा भिषग्वराः ॥ 55 ॥ चतुर्थकंकुष्टमिहैव वाजिनां नालं हि केचित्प्रवदन्ति तज्ज्ञाः। यद्धस्तिजं श्वेतमथातिपीतं विरेचनं तत्प्रकरोति शीघ्रम् ॥ 56 ॥ रसायने श्रेष्ठतरं रसे च सत्वेन युक्तं स्वलु गौरवान्वितम्। 'kk&kue~ शुठ्यम्भसा भावितमेव शुद्धिं कंकुष्टमायाति हि सत्यमुक्तम् ॥ 57 ॥ xqkk% कंकुष्ठकं तिक्तकटूष्णवीर्यंविशेषतो रेचनकं करोति। गुदार्तिगुल्मव्रणशूलहृत्परं प्रचक्षते शास्त्रविदः पुराणाः ॥ 58 ॥ सत्वाकृष्टिर्न च प्रोक्ता यस्मात्सत्वमयं हि तत्। i z k**s**% यवमात्रं भजेदेनं विरेकार्थं न संशयः ॥ 59 ॥ क्षणादामज्वरं हंति जाते सति विरेचने। तांबूलेन समं चैवं भिक्षतं सारयेद् ध्रुवम् ॥ ६० ॥

 dæ
 श्वब्बूलमूलिका काथं सोभाग्याजाजिसंयुतम् ।

 भूयो भूयः पिबेद्धीमान् विषं कंकुष्ठजं जयेत् ॥ 61 ॥

∨Fk dkl hl %

Hksk% कासीसं प्रथमं हि सैकतिमदं पुष्पाख्यमन्यत्तथा ।

क्षाराम्लं गुरू धूम्रवर्णविषहत् वीर्योष्णकं रागदम् ॥ 62 ॥

श्वित्रधनं मुखकेशरंजनकरं तत्ससैकतं पूर्वकं ।

पुष्पाख्यं ह्यपरं गुणैश्च सहितं सेव्यं सदा रोगहत् ॥ 63 ॥

पुष्पाभिधं च कासीसं प्रसिद्धं नेत्ररोगहा ।

सोष्णवीर्यं कषायाम्लं विषध्नं श्लेष्मनाशनम् ॥ 64 ॥

वृणहत्क्षयरोगध्नं पटरंजनकं परम् ॥ 65 ॥

'kkskue&l Rop भृंगराजरसे स्विन्नं निर्मलं हि प्रजायते।

सौराष्ट्रीसत्ववत्सत्वमेतस्यापि समाहरेत् ॥ ६६ ॥

i १ ks% कासीसं भस्म कांतस्य चोभयं समभागिकम् ।

वराविडंगसंयुक्तं घृतक्षौद्रप्लुतं प्रगे ॥ 67 ॥

भिक्षतं हंति वेगेन पांडुयक्ष्माणमेव च ।

प्लीहं गुल्मं गुदे शूलं मूत्रकृच्छाण्यशेषतः ॥ 68 ॥

सेवितं सर्वरोगघ्नं रसायनविधानतः ।

अग्नसंधुक्षणं कुर्यात् वलीपिलतनाशनम् ।

आमाजीर्णभवान रोगान् निहंत्येव न संशयः ॥ 69 ॥

∨Fk x**s**jde~

Hksk% पाषाणगैरिकं चैकं द्वितीयं स्वर्णगैरिकम् ।

पाषाणगैरिकं प्रोक्तं किठनं ताम्रवर्णकम् ॥ ७० ॥

अत्यंतशोणितं स्त्रिग्धं मसृणं स्वर्णगैरिकम् ।

पवादु तिक्तं हिमं नेत्यं कषायं रक्तपित्तनुत् ॥ ७१ ॥

हिक्काविमविषघ्नं च रक्तघ्नं स्वर्णगैरिकम् ।

पाषाणगैरिकं चान्यत् पूर्वस्मादल्पकं गुणैः ॥ ७२ ॥

गैरिकं तु गवां दुग्धैर्भावितं शुद्धिमृच्छति ।

गैरिकं सत्वरूपं हि नन्दिना परिकीर्तितम् ॥ ७३ ॥

√Fk I k/kkj.kjI k% √Fk uol kj%

उद्दिष्टं नवसाराख्यं लवणं चुिल्लकाभिधम् ।
लोहद्रावणकं प्रोक्तं रसजारणकं तथा ॥ ७४ ॥

Хप्रेष्टः
वहिनं च दीपयत्याशु गुल्मप्लीहामयापहम् ।
मांसादिजारणं सम्यक् भुक्तपाकं करोति तत् ॥ ७५ ॥

∨Fk ojkfVdk

y{k.ke~ पीता वराटिका या तु सार्धनिष्कप्रमाणिका। श्रेष्ठा सैव बुधैः प्रोक्ता टंकभरा हि मध्यमा।। पादोनटंकभारा या कथ्यते सा कनिष्ठिका ॥ 76 ॥

४१८% रसे रसायने प्रोक्ता परिणामादिशूलनुत् । ग्रहणीक्षयरोगध्नी वीर्योष्णा दीपनी मता ॥ 77 ॥

वृष्या दोषहरी नेत्र्या कफवातविनाशिनी।

रसेन्द्रजारणे शस्ता बिडमध्ये सदा हिता ॥ 78 ॥

स्थूला वराटिका प्रोक्ता गुरूश्च श्लेष्मपित्तहा।

'kk\$ue~ स्वेदित ह्यारनालेन यामाच्छुद्धिमवाप्नुयात् ॥ ७९ ॥

√Fk fg**xny**% ¼njn‰

चर्मारः प्रथमः प्रोक्तो हीनसत्वः स उच्यते ॥ ८० ॥

प्रवालाभः शलाकाढ्यः उत्तमो हंसपाककः।

४०८% दीपनः सर्वदोषध्नो हिंगुलोऽतिरसायनः ॥ ८१ ॥

सर्वरोगहरः साक्षात् द्रावणे संप्रशस्यते।

यथा षड्गुणगंधेन जारित रसराजकः ॥ 82 ॥

दरदाकर्षितः सूतो गुणैरेवंविधो भवेत्।

'kk\$ue~ कुष्माण्डखण्डमध्ये तु स्वेदितो लकुचाम्बुना।

सकृत संजायते शुद्धः सर्वकार्येषु योजयेत् ॥ ८३ ॥

∨Fk ∨**r**cje~

समुद्रेणाग्निनक्रस्य जरायुर्वहिरूज्झितः।

रवितापेन संशुष्कः सोऽग्निजार इति स्मृतः ॥ ८४ ॥

त्रिदोषशमनो ग्राही धतुर्वातहरः परः।

वर्धनो रसवीर्यस्य जारणः परमः स्मृतः ॥ ८५ ॥

∨Fk fxfjfl **n**nje~

महागिरौ शिलान्तस्थो रक्तवर्णश्च्युतो रसः । सूर्यातपेन संशुष्को गिरिसंदूरसंज्ञितः ॥ ८६ ॥ रसबंधकरो भेदी त्रिदोषशमनस्तथा । देहलोहकरो नेञ्यो गिरिसिंदूर ईरितः ॥ ८७ ॥

vFk ckskj'k3xde~

भवेद्गुर्जरके देशे सदलं पीतवर्णकम् । अर्बुदस्य गिरेः पार्श्वे नाम्ना बोदारशृङ्गकम् ॥ ८८ ॥ नागसत्वं लिंगदोषहरं श्लेष्मविकारनुत् । रसवन्धकरं सम्यक् श्मश्रूरंजनकं परम् ॥ ८९ ॥

lk/kkj.k jl′kk&kue~

साधारणरसाः सर्वे वीजपूररसेन वै। त्रिवारं भाविताः शुष्का जायंते दोषवर्जिताः ॥ ९० ॥ बिडं हि कथ्यते तद्वत्सर्वदोषहरं परम् ॥ ९१ ॥

foll%

bfrJh ineukHklwwwk Jh; 'kk&kjsk twkx<okLr0; s fojfprsjlizdk'klg'kkdjs"k"Bks/; k; %A